

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 8Csp/21/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119219693
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2019:6119219693.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného advokátom: Mgr. Tomáš Kušnir, advokátska kancelária TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: J. I., Y.. XX.XX.XXXX, E. I. I. XX, XXX XX E., o zaplatenie 537,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovanej **n e p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu pôvodne Okresnému súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd 1“), 23.01.2019 domáhal v rámci upomínacieho konania podľa zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o upomínacom konaní“) vydania platobného rozkazu, ktorým by bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 537,- Eur s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 537,- Eur od 05.12.2017 do zaplatenia a úhrady trov konania.

2. Okresný súd 1 v upomínacom konaní vydal dňa 04.02.2019 platobný rozkaz č. k. 28Up 94/2019 (ďalej len „platobný rozkaz“), ktorým vyhovel nároku žalobcu a zaviazal žalovanú k zaplateniu istiny 537,- Eur s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 537,- Eur od 05.12.2017 do zaplatenia a priznal mu nárok na úhradu trov konania. Platobný rozkaz sa okresnému súdu 1 nepodarilo doručiť do vlastných rúk žalovanej s tým, že na v žalobe uvedenej adrese bol tento adresát „neznámy“, preto výzvou zo dňa 26.02.2019 bol právny zástupca žalobcu vyzvaný, aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku, na ktorú právny zástupca žalobcu reagoval žiadosťou, aby sa v konaní pokračovalo na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

3. Na základe uvedeného okresný súd 1 postúpil vec 20.03.2019 Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) na ďalšie konanie, ako vecne a miestne príslušnému s tým, že podľa § 10 odsek 3 zákona o upomínacom konaní sa platobný rozkaz týmto úkonom zrušuje.

4. Žalobca podanie žaloby odôvodnil tým, že žalovaná pohľadávka vznikla na základe „Zmluvy o bežnom účte fyzickej osoby“ (ďalej len „zmluva o bežnom účte“) č. XXXXXXXXXXX z 19.08.2013, uzavretej medzi pôvodným veriteľom (Tatra banka a. s., postupca) na jednej strane a žalovanou na strane druhej, predmetom ktorej bola aj dohoda o vydaní debetnej platobnej karty VISA Electron k bežnému účtu žalovanej a maximálnym denným limitom 1 000,- Eur. Podľa žalobcu cit.: „Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení

zmluvných povinností a ďalšie náležitosti...“ boli upravené v zmluve o bežnom účte a vo VOP. Žalobca je presvedčený, že úverová zmluva cit.: „... obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 Obchodného zákonníka a (...) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.“

5. Aktívnu legitímáciu na podanie žaloby odvodzuje žalobca z predloženej kópie rámcovej „Zmluva o postúpení pohľadávok“ zo 04.12.2017 (ďalej len „Zmluva o postúpení pohľadávok“), na základe ktorej obchodná spoločnosť - Tatra banka, a. s. (ďalej len „pôvodný veriteľ“, alebo aj „postupca“) svoju pohľadávku voči žalovanej postúpila na žalobcu (ďalej tiež aj len „postupník“).

6. Žalobca v žalobe ďalej uviedol, že ku dňu postúpenia mu pohľadávky pôvodným veriteľom voči žalovanej ju predstavovala suma 537,- Eur, pozostávajúca z istiny v sume 537,- Eur, z riadneho úroku v sume 0,- Eur, z úroku z omeškania v sume 0,- Eur a z poplatkov vo výške 0,- Eur, tak ako bola táto dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky vyšpecifikovaná v bankovom systéme generovanej prílohe k Zmluve o postúpení pohľadávok. Súčasne žalobca uviedol, že ku dňu podania žaloby dlžná sumu predstavuje sumu 537,- Eur pozostávajúc z neuhradenej istiny v sume 537,- Eur s tým, že žalobca si z tejto dlžnej sumy uplatňuje úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 537,- Eur od 05.12.2017, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni postúpenia pohľadávky, do zaplatenia.

7. Prílohou žaloby boli: zmluva o bežnom účte z 19.08.2013; sadzobník poplatkov pôvodného veriteľa v znení účinnom od 31.03.2013; rámcová Zmluva o postúpení pohľadávok zo 04.12.2017 s prílohou o vyšpecifikovaní postúpenej pohľadávky; oznámenie pôvodného veriteľa o postúpení pohľadávky žalovanej z 08.12.2017 s podacím hárkom o jeho zaslaní poštou; pokus žalobcu o zmier adresovaný žalovanej z 23.11.2018 s podacím hárkom o jeho zaslaní poštou a výpis z bežného účtu žalovanej.

8. Žaloba s prílohami bola za účelom vyjadrenia doručená žalovanej do vlastných rúk 02.04.2019, avšak žalovaná ostala v konaní nečinnou a k žalobe sa nevyjadрила.

9. Na výzvu okresného súdu, aby žalobca špecifikoval debetné a kreditné obraty na bežnom účte žalovanej, žalobca v podaní doručenom okresnému súdu 11.06.2019 uviedol, že žalovaná suma 537,- Eur predstavuje rozdiel medzi kreditnými a debetnými obratmi na bežnom účte žalovanej s tým, že kreditné operácie (vklady na účet a prichádzajúce platby v prospech účtu) predstavujú sumu 15 444,60 Eur a debetné operácie (výbery z účtu, platby kartou, odchádzajúce platby, poplatky za služby pôvodného veriteľa a debetné úroky) predstavujú sumu 15 981,60 Eur, pričom z tejto sumy debetných operácií suma 274,90 Eur je suma za poplatky a suma 116,51 Eur je suma debetných úrokov.

10. Na výzvu okresného súdu, ohľadom splnenia povinnosti právnym predchodcom žalobcu (pôvodným veriteľom) pred postúpením mu pohľadávky, podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“) v znení účinnom ku dňu postúpenia žalovanej pohľadávky, žalobca vo svojom písomnom podaní doručenom okresnému súdu 11.06.2019 uviedol, že vzhľadom na to, že žalovaná bola v omeškani so splatením svojho dlhu nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní, bola žalovaná pôvodným veriteľom opakovane vyzvaná na jeho úhradu a to výzvou zo 07.04.2016 a výzvou z 02.05.2016, na základe čoho má žalobca za to, že cit.: „...v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškani so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 ZoB.“ K vyjadreniu žalobca pripojil list pôvodného veriteľa adresovaný žalovanej označený ako „Upozornenie“ zo 07.04.2016 s podacím hárkom o jeho zaslaní poštou a tiež list pôvodného veriteľa adresovaný žalovanej označený ako „Výzva pred mimoriadnou splatnosťou“ z 02.05.2016 s podacím hárkom o jeho zaslaní poštou.

11. V spotrebiteľských sporoch podľa § 297 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v účinnom znení (ďalej len „CSP“): „Súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.“

12. Podľa § 219 ods. 1 a 3 CSP: „Rozsudok súd vyhlasuje vždy verejne a v mene Slovenskej republiky. Pritom uvedie výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti exekúcie. Vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.“

13. Okresný súd v danej veci rozhodol a rozsudok dňa 30.07.2019 verejne vyhlásil podľa § 219 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa prvej vety § 219 ods. ods. 3 CSP, za splnenia zákonných podmienok podľa § 297 písm. b) CSP.

14. Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie ústnymi a písomnými vyjadreniami sporových strán; oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi v rozsahu, ako sú označené vyššie v tomto rozhodnutí a zistil nasledujúci skutkový stav.

15. Tatra banka a.s. (ďalej tiež aj len „banka“ alebo „pôvodný veriteľ“ alebo „postupca“) uzavrela so žalovanou 19.08.2013 „Zmluvu o bežnom účte“, na základe ktorej bol žalovanej zriadený bežný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ku ktorému bola žalovanej vydaná platobná karta VISA Electron s maximálnym povoleným denným limitom v sume 1 000,- Eur a so schváleným rámcom povoleného prečerpania 200,- Eur.

16. Pôvodný veriteľ listom zo 07.04.2016 adresovaným žalovanej a označeným ako „Upozornenie“ upozornil žalovanú, že ku dňu 06.04.2016 eviduje voči nej nasledujúce pohľadávky v omeškaní: „nepovolené prečerpanie na účte“ (označený číslom bežného účtu žalovanej, pozn.) - v sume 513,24 Eur; „kreditná karta“ - v sume 95,93 Eur; „spotrebiteľský úver“ - v sume 79,60 Eur; „spotrebiteľský úver“ - v sume 65,57 Eur a „spotrebiteľský úver“ - v sume 110,21 Eur. Z priloženého podacieho hárku vyplýva, že tento list bol podaný na poštovú prepravu 07.04.2016.

17. Listom z 02.05.2016 adresovaným žalovanej a označeným ako „Výzva pred mimoriadnou splatnosťou“ pôvodný veriteľ upozornil žalovanú, že ku dňu 30.04.2016 eviduje voči nej nasledujúce pohľadávky v omeškaní: „nepovolené prečerpanie na účte“ (označený číslom bežného účtu žalovanej, pozn.) - v sume 532,09 Eur; „kreditná karta“ - v sume 159,15 Eur; „spotrebiteľský úver“ - v sume 104,61 Eur; „spotrebiteľský úver“ - v sume 81,47 Eur a „spotrebiteľský úver“ - v sume 156,70 Eur s tým, že súčasne žalovanej oznámil, že ak svoj dlh neuhradí do 7 dní od doručenia predmetného listu, pôvodný veriteľ pristúpi k výpovedi zmluvy alebo k zníženiu voliteľného prečerpania na nulu, v ktorom dôsledku vznikne žalovanej povinnosť uhradiť celý nesplatený úver naraz. Z priloženého podacieho hárku vyplýva, že tento list bol podaný na poštovú prepravu 02.05.2016.

18. Pôvodný veriteľ (banka) na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo 04.12.2017, svoju pohľadávku, ktorú mal mať voči žalovanej z prečerpania peňažných prostriedkov na jej bežnom účte, postúpil žalobcovi, ktorý je nebankovým subjektom. Postúpenie pohľadávky v sume 537,- Eur s príslušenstvom mala banka podľa § 526 Občianskeho zákonníka oznámiť žalovanej listom z 08.12.2017, ktorý list mal byť podľa priloženého podacieho hárku podaný na poštovú prepravu 08.12.2017.

19. Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“) v znení účinnom v čase uzavretia dotknutej zmluvy o bežnom účte (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.“

20. Podľa § 710 ObZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).“

21. Podľa § 711 ods. 1 ObZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.“

22. Podľa § 497 ObZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“

23. Podľa § 52 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka (ďalej tiež aj len „OZ“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.“

24. Podľa § 2 písm. e) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.“

25. Podľa § 5 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Pri spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musia byť spotrebiteľovi poskytnuté informácie pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere spôsobom a v rozsahu informácií podľa § 4 ods. 1 písm. a) až d), f), l), q) a s); okrem týchto informácií je veriteľ alebo finančný agent povinný poskytnúť informácie o

a) podmienkach a postupe ukončenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania,
b) povinnosti spotrebiteľa zaplatiť takýto spotrebiteľský úver kedykoľvek na žiadosť veriteľa v plnej výške,
c) poplatkoch spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o takomto spotrebiteľskom úvere a podmienkach, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.“

26. Podľa § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w),
b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,
c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.“

27. Podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,
b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť

čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu.“

28. Podľa § 11 ods. 1 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1.“

29. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd v prvom rade za preukázané, že medzi Tatra bankou a.s., t.j. medzi pôvodným veriteľom a žalovanou nepochybne existoval občianskoprávny záväzkový vzťah spotrebiteľského charakteru a to titulom zmluvy o bežnom účte s povoleným prečerpaním, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, pretože pri jej uzatváraní žalovaná ako spotrebiteľ nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, avšak pôvodný veriteľ (predchodca žalobcu) ako dodávateľ konal. Žalobca nepopieral postavenie žalovanej v zmluvnom vzťahu s Tatra bankou a.s. ako spotrebiteľa, ani spotrebiteľský charakter úveru. Preto nemôžu byť pochybnosti o použití ustanovení Občianskeho zákonníka na posúdenie náležitostí celej zmluvy o bežnom účte s povoleným prečerpaním, vrátane podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý i prechodu práv a povinností zo zmluvného vzťahu z pôvodného veriteľa na žalobcu.

30. Avšak ešte prv, ako by okresný súd pristúpil k vecnému skúmaniu zmluvy o bežnom účte s povoleným prečerpaním (spotrebiteľská zmluva) a tým k skúmaniu danosti a dôvodnosti žalovaného nároku, ktorý mal žalobca nadobudnúť zmluvou o postúpení pohľadávky od banky (t.j. od pôvodného veriteľa), bolo nevyhnutným skúmať otázku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, ktorou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 205/2009 z 29. 6. 2010). V danom prípade si žalobca odvodzuje svoju aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby od zmluvy o postúpení mu pohľadávky pôvodným veriteľom.

31. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.“

32. Podľa § 525 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v rozhodnom čase „Postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.“

33. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v rozhodnom čase „Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.“

34. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých

omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.“

35. V danom prípade, pri posúdení účinnosti postúpenia pohľadávky z pôvodného veriteľa (banky) na žalobcu (nebankový subjekt) a teda pri posúdení danosti aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, okresný súd musel v prvom rade zohľadniť jednako špecifický charakter zmluvných subjektov zmluvy o úvere, na základe ktorej bola vzniknutá pohľadávka predmetom postúpenia a jednako musel zohľadniť aj špecifický charakter zmluvných subjektov zmluvy o postúpení pohľadávky. Jednotiacim znakom týchto dvoch vzťahov je, že ich subjektom bola v oboch prípadoch banka, t.j. subjekt ktorý poskytuje úvery na základe bankovej licencie, takže v danom prípade došlo k postúpeniu pohľadávky banky, ktorá mala v úverovom vzťahu voči žalovanej dominantnejšie postavenie a žalovaná v postavení spotrebiteľa mala v tomto vzťahu postavenie výrazne slabšej strany, ktoré musí byť vyvážené poskytnutím zvýšenej ochrany jej práv aj z hľadiska zvýšenej kontroly splnenia všetkých zákonne deklarovaných predpokladov na postúpenie takejto špecifickej, z nerovného vzťahu vzniknutej pohľadávky (bankovej pohľadávky) prihliadnúc súčasne aj na to, že banka týmto svojim úkonom (rozumej postúpením pohľadávky) dostala žalovanú (spotrebiteľku) do právneho vzťahu s iným subjektom (rozumej s postupníkom), ktorého výber žalovaná nemala možnosť ovplyvniť, keďže v zmysle Občianskeho zákonníka na postúpenie pohľadávky inému subjektu nie je potrebný súhlas dlžníka (t.j. v danom prípade žalovanej).

36. Majúc na zreteli uvedené okresný súd konštatuje, že pri postúpení bankovej pohľadávky musia byť splnené, nie len všeobecne deklarované pravidlá postúpenia akejkoľvek pohľadávky v zmysle Občianskeho zákonníka, ale v záujme ochrany spotrebiteľa musia byť navyše splnené aj osobitné predpoklady dané špecifickosťou tejto pohľadávky poskytovanej len na základe bankovej licencie a to predpoklady stanovené aj zákonom o bankách, upravujúceho tento osobitný druh (bankového) podnikania. Preto okresný súd ex offio skúmal nie len splnenie univerzálnych zákonných predpokladov postúpenia pohľadávky v zmysle Občianskeho zákonníka, ale skúmal aj splnenie osobitných nadstavbových predpokladov na postúpenie „bankovej“ pohľadávky podľa v rozhodnom čase (rozumej v čase postúpenia) účinného § 92 ods. 8 zákona o bankách, tobož ak k postúpeniu pohľadávky bez možnosti zásahu žalovanej (spotrebiteľa) došlo na nebankový subjekt (žalobcu), ktorý, nie je administratívno-právne kontrolovateľný a postihnuteľný Národnou bankou Slovenskej republiky (ďalej len „národná banka“).

37. Ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách sa sledovalo sprísnenie postúpenia cesie bankovej pohľadávky zo sféry kontrolovanej národnou bankou a umožniť dlžníkovi, ktorý poruší zmluvné podmienky, aby v primeranom čase vykonal nápravu a zotrval vo vzťahu s bankou, s ktorou dojednal finančnú službu. Pre úplnosť je treba dodať, že s účinnosťou od 01.01.2017 zákonom č. 299/2016 Z.z. zákonodarca pristúpil k ďalšiemu sprísneniu postúpenia bankovej pohľadávky v spotrebiteľských veciach, a to k zúženiu okruhu subjektov, na ktoré je možné postúpiť bankovú pohľadávku (napr. splatenie vkladu do základného imania u postupníka najmenej 500 000,- Eur, vylúčenie obchodníkov s oprávnením poskytovať spotrebiteľské úvery do 10 000,- Eur a pod.). Striktné podmienky postúpenia pohľadávky vo svojom súhrne opodstatňujú záver o zákaze postúpenia bankovej pohľadávky so súčasným stanovením výnimiek z tohto zákazu a nepodporujú záver o možnosti odklonu od pravidla cesie bankovej pohľadávky v neprospech spotrebiteľa.

38. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už (1) splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve (3) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie (napr. Krajský súd v Prešove sp. zn. 6Co 119/2013, sp. zn. 19Co 194/2015, sp. zn. 4Co 145/2014, Okresný súd Trenčín sp. zn. 11C 233/2014, Okresný súd Banská Bystrica sp. zn. 12C 152/2014, Okresný súd Galanta sp. zn. 15C 33/2014, Okresný súd Svidník sp. zn. 5C 430/2013).

39. Vzhľadom na uvedené okresný súd konštatuje, že pri postúpení pohľadávky pôvodného veriteľa (banky, postupcu), ktorú mal voči žalovanej, na žalobcu (postupníka), boli síce splnené všeobecné formálno-právne predpoklady postúpenia pohľadávky stanovené Občianskym zákonníkom (t.j. okresný

súd nezistil, že by postúpeniu pohľadávky Tatra bankou a.s. na žalobcu bránila dohoda, ktorá by bola uzavretá medzi Tatra bankou a.s. a žalovanou), avšak v konaní nebolo žalobcom preukázané, že by si banka pred postúpením pohľadávky splnila aj zákonnú povinnosť podľa v rozhodnom čase účinného cit. § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorý vyžadoval, aby banka pred zamýšľaným postúpením pohľadávky inému subjektu, ktorého výber ako už bolo konštatované spotrebiteľ (klient) nemôže ovplyvniť, dala tento svoj zamýšľaný postup na vedomie spotrebiteľovi a to písomnou výzvou na plnenie s upozornením, že aj keď napriek tejto výzve bude spotrebiteľ viac ako 90 kalendárnych dní s plnením čo i len časti svojho záväzku voči banke v omeškaní, musí si byť spotrebiteľ vedomý a musí počítať s tým, že banka aj bez jeho súhlasu svoju pohľadávku voči nemu môže postúpiť inému aj nebankovému subjektu, t.j. subjektu voči ktorému už spotrebiteľ nebude požívať ochranu v zmysle ochrany svojich citlivých údajov tvoriacich predmet bankového tajomstva, vymožiteľnej národnou bankou. Inými slovami povedané, v záujme ochrany slabšej strany vo vzťahu s bankou, t.j. v záujme ochrany spotrebiteľa z hľadiska aj ochrany jeho citlivých údajov tvoriacich predmet bankového tajomstva, pred ich sprístupnením tretím osobám nebankového charakteru, ktorých postupy sú z hľadiska nakladania a spracovania s týmito údajmi nekontrolovateľné a nevymožiteľné národnou bankou, dal podľa okresného súdu zákonodarca v § 92 ods. 8 zákona o bankách spotrebiteľovi možnosť rozhodnúť sa, či aj napriek písomnej výzve banky na plnenie podstúpi riziko, aby jeho údaje boli sprístupnené nebankovému subjektu, ak po výzve nebude viac ako 90 kalendárnych dní banke plniť a tak, aby bolo nakladanie s jeho údajmi nekontrolovateľné národnou bankou alebo spotrebiteľ bude konať s vedomím, že sám svojím konaním, keď ani po takejto výzve banky viac ako 90 kalendárnych dní nebude banke plniť, sa pripravil o ochranu nakladania so svojimi údajmi tvoriacimi predmet bankového tajomstva. Podľa okresného súdu banka nezaslaním predmetnej výzvy spotrebiteľovi podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, nie je oprávnená spotrebiteľa o toto jeho rozhodnutie (v lehote min. 90 kalendárnych dní po zaslaní výzvy, pozn.) pripraviť, resp. tomuto oprávneniu spotrebiteľa korešponduje zákonná povinnosť banky, aby pred zamýšľaným postúpením svojej pohľadávky voči spotrebiteľovi na tretiu osobu (aj nebankového charakteru), takúto výzvu spotrebiteľovi zaslala, aby toto postúpenie pohľadávky bolo účinné aj z hľadiska zákonných požiadaviek zákona o bankách. Písomná výzva podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách je faktickým úkonom, ktorý je nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky zo strany banky na osobu, ktorá nie je bankou aj bez súhlasu jej klienta (spotrebiteľa), po uplynutí zákonom stanovenej lehoty min. 90 kalendárnych dní. V prípade, ak tento faktický úkon nebol preukázateľne vykonaný a doručený žalovanému, nemôže byť platná ani zmluva o postúpení, z ktorej žalobca odvodzuje svoju aktívnu vecnú legitimitáciu.

40. Okresný súd konštatuje, že súdna prax sa už odklonila od judikatúry (napr. Najvyšší súd SR sp. zn. 4 Obo 210/01, pozn.), v zmysle ktorej relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky už bez ďalšieho postačuje na založenie aktívnej vecnej legitímácie postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má z takéhto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako predbežnú otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Podľa novej judikatúry (napr. Najvyšší súd SR sp. zn. 2 Obo 49/2008 zo 14.05.2008 alebo sp. zn. 1 Cdo 76/2007 z 28.01.2009) v spore o neplatnosť zmluvy o postúpení, resp. v spore o splnenie neuhradenej postúpenej pohľadávky je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu zmluvy o postúpení pohľadávky, ak v konaní vyjdú najavo.

41. Okresný súd v uvedených súvislostiach príkladmo poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo 26/2017 z 28.03.2018, v ktorom je uvedené: „Ak zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu (nerozhodno či obsahu úkonu alebo len jeho účelu) so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, podľa názoru dovolacieho súdu neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej aj pre výsledok konania v prejednávanej veci než tú, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O.z)“

42. Obdobne v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 147/2017 z 24.04.2018 je uvedené: „Dovolací súd preto konštatuje, že v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.“

Dovolací súd preto uzatvára, že následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia, musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť.“

43. V danom prípade okresný súd neprisvedčil argumentácii žalobcu, že banka (Tatra banka a. s.) pred postúpením mu pohľadávky voči žalovanej, realizovala voči žalovanej aj výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorú výzvu žalobca stotožnil s výzvami zo 07.04.2016 označenej ako „Upozornenie“ a z 02.05.2016 označenej ako „Výzva pre mimoriadnou splatnosťou“, resp. označené výzvy žalobca považuje za kvalifikované výzvy v zmysle požiadavky § 92 ods. 8 zákona o bankách. S týmto tvrdením sa okresný súd nestotožňuje, pretože jednako ani jedna z označených výziev nemohla byť realizovaná minimálne 90 kalendárnych dní pred postúpením pohľadávky žalobcovi v zmysle požiadavky § 92 ods. 8 zákona o bankách, ku ktorému (rozumej postúpeniu) došlo až 04.12.2017 a jednako ani jedna z týchto výziev nemá náležitosti zákonnej výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách (nie je v nej uvedená lehota minimálne 90 kal. dní na plnenie pred postúpením pohľadávky s upozornením o jej možnom postúpení aj inej osobe odlišnej od banky). Okrem toho pokiaľ ide o v poradí druhú výzvu (z 02.05.2016), táto bola voči žalovanej bankou realizovaná na úplne inom právnom základe a to na podklade § 565 Občianskeho zákonníka a nie na podklade § 92 ods. 8 zákona o bankách, pretože ako už aj z jej označenia vyplýva, jedná sa o výzvu na plnenie s následkom zosplatenia celého úveru a nie s následkom postúpenia pohľadávky inému subjektu, ako to vyžaduje § 92 ods. 8 zákona o bankách. Podľa okresného súdu žalobca v tomto prípade neprijateľne kumuluje dve rozdielne výzvy s dvoma rôznymi právnymi účinkami na právny status spotrebiteľa (klienta) a tvrdí, že banka pred postúpením mu pohľadávky si splnila povinnosť podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, avšak nepreukázal, že by banka skutočne žalovanej zaslala výzvu v zmysle označeného ustanovenia zákona o bankách, poskytujúcej spotrebiteľovi (žalovanej) ochranu, resp. možnosť takejto ochrany pred porušením bankového tajomstva, ktorá skutočnosť musí byť v tejto osobitnej výzve explicitne uvedená a tak daná spotrebiteľovi (žalovanej) na vedomie s možnosťou rozhodnúť sa, či bude, alebo nebude banke plniť.

44. Inými slovami, žalobca v konaní netvrdil a ani nepredložil žiadnu výzvu Tatra banky a.s. pre žalovanú, ktorou by ju minimálne 90 kalendárnych dní pred postúpením pohľadávky žalobcovi vyzýval na zaplatenie dlžnej sumy a súčasne by ju upozornil na možnosť postúpenia. Preto sa podľa okresného súdu nepreukázalo platné postúpenie predmetnej pohľadávky na postupníka, t.j. na žalobcu, ktorý nie je bankou (napr. Krajský súd v Trnave sp. zn. 24Co/722/2015 z 10.08.2016, Krajský súd v Prešove sp. zn. 19 Co/50/2017 zo 17.08.2017, sp. zn. 7Co/7/2017 z 24.08.2017, sp. zn. 2Co/220/2016 z 30.08.2017, sp. zn. 20Co/124/2016 z 28.09.2017) a tým nebola dodržaná ani lehota 90 kalendárnych dní, ktorá je určená pre klienta na plnenie svojho dlhu, čím môže docieľiť nepostúpenie pohľadávky z banky na iný subjekt. Je nutné podotknúť, že ak neboli splnené uvedené podmienky, je irelevantné s akou sumou bola žalovaná v omeškaní, ak nebolo preukázané vyhotovenie ani doručenie jej tejto výzvy a tiež zákonná lehota za účelom možnosti splnenia dlhu pred jeho postúpením.

45. Okresný súd nespochybňuje právo banky zbaviť sa rizikovej pohľadávky hoci aj jej postúpením na iný subjekt, ktorý nemusí byť ani bankou, avšak súčasne je tohto názoru, že je treba chrániť v tomto vzťahu s bankou aj slabšie postavenie klienta (spotrebiteľa), ktorému zasa nemožno brániť, aby sa rozhodol či s rizikom neplnenia svojho záväzku voči banke budú sprístupnené jeho citlivé údaje tvoriace bankové tajomstvo inému nebankovému subjektu, resp. má právo minimálne byť si vedomý takéhoto postupu banky v prípade, že banke nebude plniť. Tatra banka a.s. bola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku, ktorá je predmetom tohto sporu voči žalovanej na žalobcu len po tom, ak bol klient napriek jej písomnej výzve, ktorá by bola doručená nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, a to aj bez súhlasu klienta. V prípade, že takéto predpoklady splnené neboli, bolo potrebné na takúto pohľadávku hľadieť ako na nepostupiteľnú, teda pohľadávku ktorej postúpenie by bolo v priamom rozpore so zákonom. Z tohto dôvodu by potom samotná zmluva o postúpení pohľadávky v časti týkajúcej sa takejto nepostupiteľnej pohľadávky bola absolútne neplatným právnym úkonom, na ktorú neplatnosť bol povinný okresný súd v konaní ex offa aj bez námietky žalovanej prihliadnuť (napr. Krajský súd v Trnave sp.zn. 26Co/445/2015 z 19.04.2016).

46. Podľa názoru okresného súdu, tak ako už bol uviedol (aj vzhľadom na citovanú judikatúru, pozn.) zákon o bankách je lex specialis upravujúci postup pri postupovaní bankovej pohľadávky. Nemôžu byť

pochybnosti v tom, že obmedzenia banky vyplývajúce z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách treba považovať za imanentnú súčasť ústavného práva či už fyzickej osoby, alebo právnickej osoby na ochranu pred neoprávneným zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov tvoriacich predmet bankového tajomstva (čl. 19 ods. 3 Ústavy SR), v tomto prípade údajov o jeho majetkových pomeroch. Odovzdanie údajov o poskytnutom úvere a jeho podmienkach bankou tretej osobe bez splnenia podmienok § 92 ods. 8 zákona o bankách je tak treba považovať za neoprávnené zverejnenie údajov o osobe dlžníka, vrátane údajov o jeho majetkových pomeroch. Bez významu v tejto súvislosti totiž nie je skutočnosť, že poskytovateľ úveru, v tomto prípade banka, je v súvislosti s rozhodovaním o žiadosti spotrebiteľa o poskytnutie úveru, povinný zo zákona o spotrebiteľských úveroch zisťovať schopnosti žiadateľa o úver, úver splácať a nesporne v rámci toho zisťovať aj jeho najmä rodinné a majetkové pomery, pričom tieto údaje tvoria obsah dokumentácie o záväzkovom vzťahu, ktorú ako to výslovne vyplýva z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, je banka povinná pri postúpení pohľadávky, odovzdať postupníkov. Vzhľadom na uvedené tak nemôžu byť pochybnosti o tom, že podmienky postúpenia pohľadávky bankou tak, ako vyplývajú z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, treba považovať za zákonom stanovené podmienky, ktoré musia byť naplnené pre možnosť banky svoju pohľadávku z úveru postúpiť na inú osobu. Bez ich splnenia je postup banky v rozpore s týmto zákonným ustanovením, teda odporuje zákonu, v dôsledku čoho zmluva o postúpení pohľadávky, ktorú by banka bez súhlasu dlžníka, napriek tomu s treťou osobou uzavrela, je podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná (napr. Krajský súd v Prešove sp. zn. 19 Co/50/2017, sp. zn. 7Co/7/2017, sp. zn. 2Co/220/2016, sp. zn. 20Co/124/2016).

47. V súvislosti s argumentáciou žalobcu, že žalovaná bola v omeškaní s plnením záväzku viac ako 90 kalendárnych dní, okresný súd konštatuje, že táto argumentácia neobstojí, pričom v tomto smere podporne poukazuje na výklad § 92 ods. 8 zákona o bankách Krajským súdom v Žiline v rozhodnutí sp. zn. 7Co/715/2015 z 24.02.2016, ktorý uvádza, že uvedené zákonné ustanovenie v prvej vete hovorí o tom, že ak bola doručená písomná výzva banky na úhradu dlžnej sumy, napriek ktorej však za obdobie dlhšie ako 90 kalendárnych dní túto dlžnú sumu dlžník neuhradí, môže banka pohľadávku postúpiť inej osobe, ktorá nie je bankou aj bez jeho súhlasu. Veta druhá hovorí o tom, že banka takéto právo nemôže uplatniť, ak by jej klient pred postúpením uhradil omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva. Banka však aj v prípade, že klient uhradí omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, môže pohľadávku postúpiť v prípade, ak súčet všetkých omeškaní so splnením, čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke, alebo pobočke zahraničnej banky, presiahol jeden rok. Inými slovami povedané, banka musí najskôr klienta vyzvať na úhradu peňažného záväzku, s ktorým je v omeškaní, ak po tejto výzve dlhšie ako 90 kalendárnych dní klient neuhradí peňažný záväzok môže banka postúpiť pohľadávku aj na tretiu osobu, ktorá nie je bankou. V prípade, ak by aj po uplynutí 90 dní klient svoj peňažný záväzok, s ktorým je v omeškaní, uhradil, takto banka postupovať nemôže, ak však po uplynutí 90 dní klient svoj omeškaný peňažný záväzok uhradí, ale ide o peňažný záväzok, s ktorým je v omeškaní dlhšie ako 1 rok, môže banka aj napriek tejto úhrade pohľadávku postúpiť na iný subjekt. Uvedené vyplýva aj z formulácie „napriek písomnej výzve...“, čo znamená, že najskôr musí byť vždy vyhotovená a odoslaná písomná výzva a potom môže nastať situácia, že klient bude dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní alebo nebude, s tým, že ak aj v tejto 90 dňovej lehote bude klient plniť avšak bude plniť záväzok s ktorým bol v omeškaní viac ako rok banka je napriek úhrade v tomto prípade viac ako ročného omeškania oprávnená postúpiť pohľadávku inému aj nebankovému subjektu, teda táto okolnosť je až následná po realizovanej výzve (t.j. doba omeškania nie je dôležitá na splnenie povinnosti zaslať výzvu, pozn).

48. Keďže žalobca ani po výzve okresného súdu nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimáciu, t.j. nepreukázal, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia v právnom vzťahu, z ktorého odvodzuje žalobou uplatnený nárok, okresný súd žalobu zamietol. Vzhľadom na tento právny záver bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími námietkami a argumentmi žalobcu, ktorými preukazoval oprávnenosť ním uplatneného nároku.

49. Na záver nedá okresnému súdu nad rámec nepoznamenať, že v konaniach so slabšou stranou, ktorým konaním je nepochybne aj spotrebiteľský spor, je žalobca (dodávateľ) povinný aj bez výzvy okresného súdu, už s podaním žaloby nie len tvrdiť, ale aj hodnoverne preukázať všetky pre rozhodnutie kľúčové skutočnosti. V danom prípade, žalobca napr. nepreukázal pre účinné postúpenie mu pohľadávky ani ďalšiu podstatnú skutočnosť a to, žeby pred postúpením mu pohľadávky došlo k jej zosplatneniu (žalobca nepreukázal, žeby banka odstúpila od zmluvy o povolenom prečerpaní účtu alebo, žeby znížila povolené prečerpanie na nulu, pozn.). Z uvedeného dôvodu nie je zrejmé ani to, kedy došlo k

zosplatneniu žalovanej pohľadávky. Ak by k postúpeniu pohľadávky došlo skôr, ako k jej zosplatneniu, t.j. ak by v čase postúpenia postupovaná pohľadávka nebola v celosti splatná jednalo by sa o rozpor s § 92 ods. 8 zákona o bankách a postúpenie pohľadávky by nebolo možné považovať za platné. Postúpenie nesplatenj pohľadávky banky by malo za následok neprípustný vstup nového subjektu do živého právneho vzťahu s bankou, ktorý je spravovaný osobitným právnym predpisom, a to zákonom o bankách, a to napriek tomu, že takýto subjekt nemá štatút banky (napr. Krajský súd v Prešove sp. zn. 6 Co/104/2018).

50. Okresný súd v súvislosti s problematikou postúpenia nezosplateného úveru poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co 203/2015, na odklon od ktorého nevidí dôvod a v plnom rozsahu sa s jeho závermi stotožňuje cit.: „Predmetný splátkový úver vo výške 29.000,- Sk (962,62 eur) poskytla žalovanej Slovenská sporiteľňa, a. s. na základe zmluvy z 28. 8. 2006. V zmysle tejto zmluvy mala konečná splatnosť úveru nastať dňa 20. 8. 2011. Pohľadávku z tohto úveru Slovenská sporiteľňa, a. s. postúpila Advokátskej kancelárii Havel & Holásek, spol. s r. o. (právny zástupca žalobcu) zmluvou o postúpení pohľadávok z 21. 10. 2010. Z Čl. 7.6 bod 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a. s., v prípade porušenia zmluvnej povinnosti zo strany dlžníka bola Slovenská sporiteľňa, a. s., oprávnená okrem iného vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru alebo zmluvu o úvere vypovedať, prípadne od nej odstúpiť. Slovenská sporiteľňa, a. s., nevyužila ani jednu z týchto možností a pohľadávku teda postúpila spomenutej spoločnosti bez toho, aby úver nadobudol mimoriadnu splatnosť, resp. bez toho, aby zmluvný vzťah zanikol výpoveďou zmluvy o úvere alebo odstúpením od nej. Táto skutočnosť je zrejماً z toho, že až žalobca (po tom, ako mu pohľadávku postúpila spoločnosť Havel & Holásek, spol. s r. o.) vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a to listom zo 4. 7. 2011 (č. 1. 13). Pokiaľ nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, resp. pokiaľ zmluvný vzťah nezanikol výpoveďou zmluvy o úvere, resp. odstúpením od nej, nie je možné urobiť záver o tom, že by úver s úrokmi z neho vo výške 18,60 % ročne bol splatný. Splatnými sa do tej doby mohli stať len jednotlivé splátky úveru, so zaplatením ktorých bola žalovaná v omeškaní. Z ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. (zákon o bankách) vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ Pokiaľ teda Slovenská sporiteľňa, a. s., postúpila zmluvou z 21. 10. 2010 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu Advokátskej kancelárii Havel & Holásek, spol. s r. o., postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. Totiž keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa, a. s., nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 21. 10. 2010 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Obč. zák. Vzhľadom na to v súlade so zásadou, že nikto nemôže na iného previesť viac práv, než má, je neplatnou aj zmluva z 1. 12. 2010, ktorou Advokátska kancelária Havel & Holásek, spol. s r. o., postúpila predmetnú pohľadávku žalobcovi. Žalobcovi preto v spore chýba aktívna vecná legitímácia. Odvolací súd poukazuje tiež na to, že žalobca nie je subjektom oprávneným poskytovať úvery, a preto ich nemôže vo vlastnej rézii ani spravovať. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je pritom úkonom, ktorý možno podradiť pod pojem spravovanie úveru. Vzhľadom na to žalobca zrejme nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť predmetného úveru.“

51. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

52. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

53. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

54. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 255 C.s.p., keďže žalovaná bola v predmetnom konaní úspešná, mal by jej patriť nárok na náhradu trov konania, avšak keďže žalovanej v tomto konaní žiadne trovy nevznikli (k

žalobe sa ani len nevyjadřila, pozn.) okresný súd jej tento nárok na náhradu trov konania voči v konaní neúspešnému žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane,

ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.